

tier og regeringen angående indeværende års kornordning, og som klart blev formuleret i den af folketingets udvalg den 30. april 1948 afgivne betænkning, med hensyn til kornpuljens anvendelse ikke af regeringen er blevet overholdt efter aftalen.

Overenskomsten omhandlede to hovedpunkter:

- 1) kornudskrivningens nedsættelse med 20 pct. og
- 2) fordelingen af kornpuljen.

En nedsættelse med 20 pct. måtte være en selvfølge med de nuværende kornpriser og forsyningsmuligheder, idet disse ligger væsentlig gunstigere, end man ved forligets afslutning regnede med som grundlag for nedsættelsen.

Mindretallet finder det derfor naturligt, at den af ministeren i lovforslaget foreslåede nedsættelse med 15 pct. med det samlede udvalgs tilslutning ændres til 20 pct., hvorved den ene del af forligets forudsætninger sker fyldest.

Dette er derimod ikke tilfældet med forligets anden del, der omhandler den såkaldte kornpulje og dens anvendelse. Kornpuljen var den 30. april 1948 (overenskomstdatoen) opgivet til at andrage 24 mill. kr., og udfra denne forudsætning blev aftalen partierne imellem truffet. Først nu under forhandlingerne om det foreliggende lovforslag oplyses det af ministeren, at kornpuljen ikke som opgivet androg 24 mill. kr., men at den pr. 30. april 1948 kun androg 9,1 mill. kr.

Aftalen partierne imellem er følgelig truffet under forkerte forudsætninger, der fuldkommen ændrer forligets grundlag, og som sikkert er uden sidestykke indenfor dansk administration.

Men ikke blot er forudsætningerne for forliget derigennem fuldkommen forrykket, men der er tilmed efter forligets indgåelse udbetalt store beløb af kornpuljen til helt andre formål end dem, overenskomsten fastlagde. Dette må mindretallet betegne som værende i afgjort modstrid med forligets forudsætninger. Fra det øjeblik forliget var indgået, måtte den såkaldte kornpulje være

båndlagt til de formål, der er anført i overenskomsten og i loven, ellers ville aftalen være værdiløs.

Uanset hvilke formål kornpuljen forinden havde tjent, måtte f. eks. billiggørelse af importeret brødkorn efter forligets afslutning være et bevillingsspørgsmål som utalige andre, der tjener befolkningens forsyning med billige varer, og når de bevilgede beløb hertil ikke var tilstrækkelige, burde ministeren have søgt ny bevilling fremfor at anvende den båndlagte kornpulje.

Mindretallet må derfor *forlange* og *forvente* af regeringen, at de til andre formål end overenskomstens overførte millionbeløb tilbageføres til kornpuljen og anvendes i henhold til de i førnævnte betænkning af 30. april 1948 og i loven anførte afgørelser.

Et *tredie mindretal indenfor flertallet* (det konservative folkeparti) ønsker at udtale: Forudsætningen for den kornordning, der blev vedtaget i foråret, var, at udskrivningskvantumet af korn fra i fjor nedsattes med 20 pct. Det var derfor med stor forbavselse, mindretallet så, at ministeren kun ønskede at nedsætte det med 15 pct. Ved første behandling af forslaget gjorde det konservative folkepartis ordfører opmærksom på, at aftalen fra i foråret måtte holdes, og mindretallet har derfor med tilfredshed konstateret, at dette krav er blevet opfyldt.

Ved behandlingen i foråret om kornloven var det ligeledes en forudsætning, at der skulle efterbetales 2 kr. pr. afleveret tønde brødkorn. Dette beløb skulle tages af kornpuljen. Af de oplysninger om kornpuljens størrelse, man fik dengang, ville der også have været tilstrækkelige midler til dette formål. Alle landmænd, der har leveret brødkorn, har et vist krav på at få disse penge udbetalt, idet man fra den samlede regerings side i sin tid havde givet udtryk for, at brødkornsavlerne skulle stilles betydeligt gunstigere end de, der ikke avlede brødkorn. Det er derfor med dyb beklagelse, at mindretallet ved denne lovs behandling får at vide, at der nu kun er 9 mill. kr. i puljen i stedet for de 24, der blev opgivet